

- «інформаційного фахівця» / О. Матвієнко, М. Цивін // Вісник Книжкової палати. – 2016. – № 10. – С. 32-35. – URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vkr_2016_10_10 (дата звернення: 25.11.2020).
2. Єдина державна електронна база з питань освіти. – URL: <https://info.edbo.gov.ua/> (дата звернення: 25.11.2020).
 3. Про затвердження Переліку галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти: постанова Кабінету Міністрів України від 29 квітня 2015 р. № 266. – URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/266-2015-%D0%BF#n11> (дата звернення: 25.11.2020).
 4. Про затвердження стандарту вищої освіти за спеціальністю 029 Інформаційна, бібліотечна та архівна справа для першого (бакалаврського) рівня вищої освіти: наказ Міністерства освіти та науки від 12 грудня 2018 р. №1378. – URL: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/vishcha-osvita/zatverdzeni%20standarty/12/21/029-informatsiy-na-bibliotechna-ta-arkhivna-sprava-bakalavr.pdf> (дата звернення: 15.03.2020).
 5. Про затвердження стандарту вищої освіти за спеціальністю 029 Інформаційна, бібліотечна та архівна справа для другого (магістерського) рівня вищої освіти: наказ Міністерства освіти та науки від 24 травня 2019 р. №1378. – URL: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/vishcha-osvita/zatverdzeni%20standarty/2019/05/28/029-informatsiy-na-bibliotechna-ta-arkhivna-sprava-magistr.pdf> (дата звернення: 15.03.2020).

УДК 130.2

Сабадаш Ю.С.

д.культурології, професор, завідувач кафедри культурології та інформаційної діяльності

Дабло Л.Г.

кандидат культурології, доцент кафедри культурології та інформаційної діяльності

ДОСЛІДНИЦЬКИЙ ПРОСТІР СУЧАСНОЇ КУЛЬТУРОЛОГІЇ

Одним, на нашу думку, вкрай цікавим прикладом дослідницького простору сучасної культурології виступає проблема творчості, загалом, і художньої творчості, зокрема. Слід зазначити, що проблема творчості завжди була об'єктом теоретичної уваги з боку українських науковців. Різні її аспекти досить ґрунтовно представлені в роботах М. Бровка, І. Вернудіної, І. Живоглядової, Н. Жукової, Т. Смельянової, Н. Корнієнко, Л. Левчук, О. Оніщенко, К. Станіславської, Н. Хамітова, де об'єктом теоретичного аналізу виступають або творчі особистості – В. Кандицький, Л. Курбас, І. Франко, – або низка представників сучасної «елітарної» літератури, або такі складні психо-фізіологічні феномени як творча уява, інтуїція, або науковців цікавить як активність мистецтва, етапи творчого процесу, так і інноваційні явища в умовах постмодерністської моделі творчої діяльності. Особливої ваги, на нашу думку, набувають загальнотеоретичні дослідження, в контекст яких «вписується» ціла низка проблем художньої творчості, осмислена на перетині кількох гуманітарних наук.

До робіт такого плану ми відносимо видану у 2007 році монографію О. Поліщук «Художнє мислення: естетико-культурологічний дискурс» [1] та колективну монографію «Сучасна культурологія: актуалізація теоретико-практичних вимірів» видану у 2019 році [2].

Водночас, українські культурологи все активніше долучаються до широко кола проблем творчості. Слід наголосити, що перші спроби обґрунтувати культурознавчу природу творчості робив ще відомий український прозаїк та поет, історик культури Євген Маланюк (1897–1968). На жаль, в межах гуманістики, що формувалася науковцями української діаспори, – відомо, що значну частину життя Є. Маланюк провів в якості емігранта у Польщі, Чехії, Німеччині та США – ця продуктивна ідея не знайшла послідовного опрацювання.

На початку 90-х років минулого століття колектив філософів, естетиків і етиків «Київського політехнічного інституту – КПП» провів низку – принципово важливих для української гуманістики кінця ХХ століття – заходів, серед яких виокремимо Міжнародну науково-теоретичну конференцію «Творчість. Культура. Гуманізм» (1993) та Культурологічні читання «Культура на зламі століть» (1994). Серед теоретично вагомих й перспективних ідей, які прозвучали в процесі роботи цих форумів, в межах нашої статті виокремимо тези Л. Левчук «Художня творчість: проблема понятійного апарату» [3]. Наша увага саме до цього матеріалу обумовлена тим фактом, що ще – в означених часових межах проведення конференції – провідні українські науковці фіксували увагу як на «міжнауковості» проблеми художньої творчості, природою якої опікується не лише психологія, а й естетика та мистецтвознавство, так і на необхідності узгодження понятійно-категоріального апарату означених наук у процесі дослідження її проблематики. Переорієнтація української гуманістики у бік дослідження достатньо широкого теоретичного простору культурології, потребує підсумування напрацювань минулого й вірне корегування наступних теоретичних кроків. На нашу думку, те, що проблема творчості впевнено «входить» в дослідницький простір культурології підтверджує, наприклад, досить цікава й симптоматична наукова розвідка Н. Луценко

«Творчість особистості як основа культури» (2012), де «формально-логічна структура» «творча особистість» трансформується у процес «творення» культурних цінностей. Важливим аспектом нових підходів до опрацювання дослідницького простору «культурологія-творчість» є інтерпретація творчості як діяльності, в процесі якої народжуються принципово нові естетико-художні чи науково-технічні прояви людської активності, позначені унікальністю, неповторністю авторського бачення та суспільно-історичною значущістю [4].

Отже, нагальною виступає необхідність аналізу та систематизації дослідницького простору культурології з наголосом на наріжних проблемах, що постають перед цією наукою.

Література

1. Поліщук О. П. Художнє мислення: естетико-культурологічний дискурс: монографія. / О.Поліщук. – К.: ПАРАПАН, 2007. – 208 с.
2. Сучасна культурологія: актуалізація теоретико-практичних вимірів: колективна монографія / За загал. ред. професорЮ.Сабадаш; редактори-укладачі: професорЮ.Сабадаш, професорІ.Петрова. – Київ: Видавництво Ліра-К, 2019. – 308 с.
3. Левчук Л. Т. Художня творчість: проблема понятійного апарату // Творчість. Культура. Гуманізм. К. : Вид-во КПІ, 1993. С. 180–182.
4. Луценко Н. А. Творчість особистості як основа культури: автореф. дис. ... канд. культурології: спец. 26.00.01 / Тавр. нац. ун-т ім. В.Вернадського. Симферополь, 2012. 21 с.